

Η μετάφραση αυτής της σελίδας είναι προϊόν αυτόματης μετάφρασης [Σύνδεσμος]. Οι αυτόματες μεταφράσεις μπορεί να περιέχουν σφάλματα που δυνητικά μειώνουν τη σαφήνεια και την ακρίβεια· ο Διαμεσολαβητής δεν φέρει καμία ευθύνη για τυχόν αποκλίσεις. Για πιο αξιόπιστες πληροφορίες και μεγαλύτερη νομική ασφάλεια, ανατρέξτε στην πρωτότυπη έκδοση που αγγλικά περιέχεται στον ανωτέρω σύνδεσμο. Για περισσότερες πληροφορίες συμβουλευτείτε τη [γλωσσική και μεταφραστική πολιτική \[Σύνδεσμος\]](#) μας.

Απόφαση στην υπόθεση 859/2018/ΤΕ για την άρνηση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης να παράσχει πρόσβαση στην τελική έκθεση έρευνας στην υπόθεση «Stork Nest»

Απόφαση

Υπόθεση 859/2018/ΤΕ - Εκκίνηση έρευνας στις 17/07/2018 - Απόφαση στις 17/07/2018 - Εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (Μη διαπίστωση κακοδιοίκησης) |

Η υπόθεση αφορούσε αίτημα πρόσβασης σε έγγραφα που βρίσκονται στην κατοχή της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF). Το επίμαχο έγγραφο ήταν η τελική έκθεση σε μια έρευνα σχετικά με τις επιδοτήσεις της ΕΕ τις οποίες έλαβε ένα αγροτουριστικό συγκρότημα στην Τσεχική Δημοκρατία, το αποκαλούμενο «Stork Nest». Η OLAF αρνήθηκε να αποκαλύψει την έκθεση. Για να αιτιολογήσει την απόφασή της, παρέπεμψε στη νομολογία της ΕΕ, η οποία είχε καθορίσει ένα «γενικό τεκμήριο» ότι οι φάκελοι των υποθέσεων της OLAF πρέπει να είναι εμπιστευτικοί για όσο χρόνο βρίσκονται σε εξέλιξη οι έρευνες της OLAF και οι τυχόν έρευνες παρακολούθησης.

Η Ευρωπαϊά Διαμεσολαβήτρια διαπίστωσε ότι το επίμαχο έγγραφο καλύπτεται από το γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας και ότι οι εθνικές αρχές εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν τα ζητήματα που προέκυψαν από την έκθεση. Ως εκ τούτου, σε αυτό το χρονικό σημείο, το σαφές δημόσιο συμφέρον για αποκάλυψη δεν υπερσχύει του δημόσιου συμφέροντος για την προστασία της έκθεσης, για να μπορέσουν οι εθνικές αρχές να ασχοληθούν με αυτήν. Συνεπώς, η Ευρωπαϊά Διαμεσολαβήτρια περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

Ιστορικό της καταγγελίας

1. Στις 3 Ιανουαρίου 2018, ο καταγγέλλων ζήτησε πρόσβαση του κοινού στην « Έκθεση σχετικά



με τις επιδοτήσεις της ΕΕ για τη φωλιά του βυθού» [1] της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF), σύμφωνα με τους κανόνες της ΕΕ για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα (εφεξής «κανονισμός 1049/2001» [2]).

2. Στις 25 Ιανουαρίου 2018, η OLAF απέρριψε το αίτημα του καταγγέλλοντος, το οποίο ερμήνευσε ότι αφορά την τελική έκθεση έρευνας στην υπόθεση OF/2015/1348/B4. Η OLAF βασίστηκε στην εξαίρεση που προβλέπεται στον κανονισμό 1049/2001, σύμφωνα με την οποία οι αιτήσεις πρόσβασης μπορούν να απορρίπτονται όταν υπάρχει ανάγκη προστασίας « του σκοπού των επιθεωρήσεων, των ερευνών και των λογιστικών ελέγχων » [3] .

3. Στις 14 Φεβρουαρίου 2018, ο καταγγέλλων ζήτησε από την OLAF να επανεξετάσει την απόφασή της υποβάλλοντας τη λεγόμενη «επιβεβαιωτική αίτηση». Υποστήριξε ότι υπήρχε υπέρτερο δημόσιο συμφέρον για τη δημοσιοποίηση της έκθεσης, δεδομένου ότι η έκθεση είχε οδηγήσει στην παραίτηση της τσεχικής κυβέρνησης. Η αναγκαία πραγματική σαφήνεια θα μπορούσε να επιτευχθεί καλύτερα με τη δημοσίευση της έκθεσης της OLAF. Δεδομένου ότι η τσεχική έκδοση της έκθεσης που διέρρευσε έχει ήδη δημοσιευθεί στο σύνολό της από την τσεχική εφημερίδα *Hospodářské Noviny* τον Ιανουάριο του 2018, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η δημοσίευση της έκθεσης δεν θα μπορούσε να εμποδίσει το έργο της τσεχικής αστυνομίας και δικαιοσύνης.

4. Η OLAF εξέδωσε την απόφασή της σχετικά με την αίτηση επανεξέτασης του καταγγέλλοντος στις 26 Απριλίου 2018. Η OLAF επιβεβαίωσε το προηγούμενο συμπέρασμά της ότι δεν μπορεί να χορηγηθεί πρόσβαση στην τελική έκθεση έρευνας. Στο πλαίσιο αυτό, η OLAF στηρίχθηκε σε διάφορες διατάξεις του κανονισμού 1049/2001.

5. Πρώτον, η OLAF υποστήριξε ότι η τελική έκθεση έρευνας εμπίπτει στο γενικό τεκμήριο της μη δημοσιοποίησης εγγράφων στους φακέλους υποθέσεων της OLAF, όπως ορίζεται στη νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου [4] . Δεδομένου ότι η έκθεση διαβιβάστηκε στις εθνικές αρχές και στην Επιτροπή μόλις τον Δεκέμβριο του 2017, « η δημοσιοποίηση της έκθεσης θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο την αποτελεσματική χρήση των πληροφοριών που διαβιβάστηκαν στις εθνικές αρχές που έλαβαν πρόσφατα την έκθεση και ενδέχεται να εξετάσουν το ενδεχόμενο επακόλουθων ενεργειών ». Ως εκ τούτου, το ζητούμενο έγγραφο « απαλλάσσεται, κατ' αρχήν και πλήρως, από τη δημοσιοποίηση στο κοινό », εκτός εάν υπέρτερο δημόσιο συμφέρον δικαιολογεί τη κοινοποίησή του.

6. Δεύτερον, η OLAF υποστήριξε ότι η δημοσιοποίηση της έκθεσης θα επέτρεπε στο κοινό « να συγκεντρώσει σημαντικές πληροφορίες που έχουν επιχειρηματική σημασία, οι οποίες θα ήταν επιζήμιες για τις οντότητες που υπέβαλαν τα δεδομένα τους » [5] . Θα αποθάρρυνε επίσης τις εμπορικές οντότητες να συνεργαστούν με την OLAF στο μέλλον.

7. Τέλος, η OLAF υποστήριξε ότι η έκθεση θα περιείχε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα όπως προστατεύονται από το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού 1049/2001 και ότι ο προσφεύγων δεν είχε αποδείξει την ανάγκη διαβίβασης των εν λόγω δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε αυτόν.



8. Όσον αφορά την ύπαρξη υπερισχύοντος δημόσιου συμφέροντος, η OLAF δήλωσε ότι, « δεδομένου του προκαταρκτικού χαρακτήρα των ερευνών για την καταπολέμηση της απάτης που διεξάγει η OLAF, [...] υπερισχύει το συμφέρον διατήρησης του εμπιστευτικού χαρακτήρα των εγγράφων της υπόθεσής της ». Υποστήριξε επίσης ότι ο αιτών « δεν είχε τεκμηριώσει τους λόγους για τους οποίους, στη συγκεκριμένη περίπτωση, η αρχή της διαφάνειας είναι κατά κάποιο τρόπο ιδιαίτερα πιεστική και ικανή, ως εκ τούτου, να υπερισχύσει των λόγων που δικαιολογούν τη μη δημοσιοποίηση ». Ως εκ τούτου, η OLAF κατέληξε στο συμπέρασμα ότι «δεν υπήρχαν επαρκή στοιχεία που να αποδεικνύουν την ύπαρξη υπερισχύοντος δημόσιου συμφέροντος ».

9. Δυσανεστημένος με την απόφαση της OLAF, ο καταγγέλλων απευθύνθηκε στον Διαμεσολαβητή στις 14 Μαΐου 2018.

Η έρευνα

10. Ο Διαμεσολαβητής κίνησε έρευνα σχετικά με την ακόλουθη πτυχή της καταγγελίας:

Η OLAF κακώς απέρριψε το αίτημα επανεξετάσεως του καταγγέλλοντος χωρίς να εκτιμήσει τα επιχειρήματά του, ιδίως όσον αφορά την ύπαρξη υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος.

Επιχειρήματα που υποβλήθηκαν στη Διαμεσολαβήτρια

11. Ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι η OLAF απέρριψε το αίτημα επανεξετάσεως χωρίς να αναλύσει δεόντως τα επιχειρήματά του σχετικά με την ύπαρξη υπερισχύοντος δημόσιου συμφέροντος. Ισχυρίζεται επίσης ότι η διαρροή της τελικής έκθεσης έρευνας από την εφημερίδα *Hospodářské Noviny* θα έπρεπε να είχε ληφθεί υπόψη κατά την αξιολόγηση του αιτήματός του. Πράγματι, η διαρροή θα καθιστούσε άνευ αντικειμένου το επιχείρημα της OLAF ότι η δημοσίευση της έκθεσης θα μπορούσε να παρεμποδίσει τις δραστηριότητες παρακολούθησης των εθνικών δικαστικών αρχών. Το ίδιο ισχύει και για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, δεδομένου ότι τα δεδομένα αυτά θα είναι ήδη δημόσια.

Αξιολόγηση της Διαμεσολαβήτριας

12. Ο κανονισμός 1049/2001 [6] επιτρέπει στα θεσμικά όργανα της ΕΕ να αρνούνται την πρόσβαση σε έγγραφα όταν η δημοσιοποίησή τους θα μπορούσε να υπονομεύσει τον σκοπό των επιθεωρήσεων, των ερευνών και των λογιστικών ελέγχων. Η εξαίρεση αυτή ισχύει εκτός εάν υπάρχει υπέρτερο δημόσιο συμφέρον για τη δημοσιοποίηση των εγγράφων. Επιπλέον, όταν τα έγγραφα υπόκεινται σε συγκεκριμένο τομέα του δικαίου της ΕΕ, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τυχόν ειδικοί κανόνες σχετικά με την πρόσβαση που ισχύουν για τα εν λόγω έγγραφα. Στην περίπτωση αυτή, ο κανονισμός 883/2013 [7] ορίζει ότι οι πληροφορίες που διαβιβάζονται ή λαμβάνονται στο πλαίσιο των εσωτερικών ερευνών της OLAF, υπό οποιαδήποτε μορφή, υπόκεινται σε υποχρέωση τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου.



13. Το Γενικό Δικαστήριο έχει κρίνει ότι οι διατάξεις περί εμπιστευτικότητας του κανονισμού 883/2013 δικαιολογούν ένα **γενικό τεκμήριο μη δημοσιοποίησης εγγράφων σχετικών με τις έρευνες της OLAF**. Το Συνέδριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι « η γενικευμένη πρόσβαση, βάσει του κανονισμού αριθ. 1049/2001, σε έγγραφα του φακέλου της OLAF, ενώ η διαδικασία έρευνας της OLAF βρίσκεται ακόμη σε εξέλιξη, θα υπονόμει, κατ' αρχήν, την αποτελεσματική διεξαγωγή της έρευνας » [8]. Το ίδιο ίσχυε και για τις έρευνες της OLAF που είχαν περατωθεί πρόσφατα με συστάσεις για παρακολούθηση, δεδομένου ότι οι αρμόδιες αρχές της ΕΕ ή οι εθνικές αρχές χρειάζονταν χρόνο για να αποφασίσουν, εντός « εύλογου χρονικού διαστήματος » σχετικά με τα μέτρα που θα πρέπει να λάβουν σύμφωνα με τις συστάσεις της OLAF. Το Γενικό Δικαστήριο αιτιολόγησε ότι η έγκαιρη γνωστοποίηση θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο την αποτελεσματική χρήση των πορισμάτων της OLAF από τις αρμόδιες αρχές [9].

14. Το Δικαστήριο αναγνώρισε, ωστόσο, ότι η OLAF θα πρέπει να εξετάσει το βάσιμο τυχόν επιχειρημάτων που προβλήθηκαν από το πρόσωπο που ζητεί την πρόσβαση, τα οποία επιδίωκαν να αποδείξουν την ύπαρξη **υπερισχύοντος δημόσιου συμφέροντος** για τη δημοσιοποίηση των σχετικών εγγράφων [10].

15. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής αξιολόγησε κατά πόσον η ζητούμενη τελική έκθεση έρευνας της OLAF εμπίπτει στο γενικό τεκμήριο της μη δημοσιοποίησης και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, κατά πόσον υπήρχε υπέρτερο δημόσιο συμφέρον για τη γνωστοποίηση.

16. Η ζητούμενη τελική έκθεση καλυπτόταν σαφώς από το γενικό τεκμήριο της μη γνωστοποίησης, ενώ η έρευνα βρισκόταν σε εξέλιξη και για « *εύλογο χρονικό διάστημα* » μετά το συμπέρασμά της. Η OLAF απέρριψε το αίτημα επανεξέτασης του καταγγέλλοντος τον Απρίλιο του 2018. Δεδομένου ότι η OLAF είχε διαβιβάσει την τελική της έκθεση και τις συστάσεις της στην Επιτροπή και στις τσεχικές εθνικές αρχές τον Δεκέμβριο του 2017, η νομολογία αναφέρει ότι η εύλογη προθεσμία για την Επιτροπή και τις τσεχικές εθνικές αρχές να εξετάσουν τις ενέργειές τους δεν είχε ακόμη παρέλθει [11]. Επιπλέον, με βάση τα πραγματικά περιστατικά της παρούσας υπόθεσης, ο Διαμεσολαβητής αντιλαμβάνεται ότι οι εθνικές αρχές δεν έχουν ακόμη ολοκληρώσει τις εργασίες τους σχετικά με τα θέματα που προκύπτουν από την έκθεση [12].

17. Ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι υπάρχει υπέρτερο δημόσιο συμφέρον που δικαιολογεί τη δημοσιοποίηση της έκθεσης.

18. Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, το πρόσωπο που ζητεί μη νομοθετικά έγγραφα, όπως αυτά που καλύπτονται από τεκμήριο μη δημοσιοποίησης, πρέπει να αποδείξει ότι η αρχή της διαφάνειας είναι κατά κάποιο τρόπο **ιδιαίτερα πιεστική** και, ως εκ τούτου, είναι ικανή να υπερισχύσει των λόγων που δικαιολογούν την άρνηση κοινοποίησης των εγγράφων [13].

19. Οι υποψίες σχετικά με την υπόθεση «Stork Nest» συνέβαλαν στην απώλεια ψήφου εμπιστοσύνης της τσεχικής κυβέρνησης στο Κοινοβούλιο τον Ιανουάριο του 2018. Μια νέα κυβέρνηση μειοψηφίας, με επικεφαλής τον Τσέχο πρωθυπουργό, ορκίστηκε στις 27 Ιουνίου



2018. Είναι εύλογο να υποτεθεί ότι εξακολουθεί να υφίσταται δημόσιο συμφέρον για την αποσαφήνιση των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως «Stork Nest», η οποία στηρίζει την υπόθεση της απελευθέρωσής της.

20. Ωστόσο, κατά την άποψη του Διαμεσολαβητή, το δημόσιο συμφέρον να διευκρινιστούν τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης «Stork Nest» δεν υπερτερεί της ανάγκης προστασίας της συνέχειας που δόθηκε στην έκθεση της OLAF από τις εθνικές αρχές και από την Επιτροπή. Η Διαμεσολαβήτρια υπογραμμίζει ότι υπάρχει σημαντικό δημόσιο συμφέρον να διασφαλιστεί ότι οι εν λόγω ενέργειες παρακολούθησης μπορούν να διεξαχθούν σωστά. Η Διαμεσολαβήτρια θεωρεί ότι είναι σημαντικό να τηρείται η ανάγκη εμπιστευτικότητας κατά τη διάρκεια του εύλογου χρονικού διαστήματος, ώστε να καταστεί δυνατή η εν λόγω παρακολούθηση. Υπό τις συνθήκες αυτές, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί εύλογο για την OLAF να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν υφίσταται υπέρτερο δημόσιο συμφέρον για τη δημοσιοποίηση του εγγράφου στο παρόν στάδιο.

21. Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει επίσης ότι, τον Ιανουάριο του 2018, το Υπουργείο Οικονομικών της Τσεχικής Δημοκρατίας δημοσίευσε σύντομη περίληψη των συμπερασμάτων της έκθεσης της OLAF, αποκαλύπτοντας ότι η OLAF είχε διαπιστώσει παρατυπίες στις πληρωμές επιδοτήσεων που έλαβε η «Stork Nest» [14]. Αυτές οι περιορισμένες πληροφορίες είναι επαρκείς, στο παρόν στάδιο, όσον αφορά την επαρκή ενημέρωση του κοινού για τις εξελίξεις στην παρούσα υπόθεση.

22. Το γεγονός ότι οι εθνικές αρχές εξακολουθούν να εξετάζουν τις ενέργειές τους σημαίνει ότι, παρά το σαφές δημόσιο συμφέρον για γνώση του τι συνέβη στην παρούσα υπόθεση, αυτό δεν υπερισχύει του δημόσιου συμφέροντος, παρέχοντας στις εθνικές αρχές την κατάλληλη ευκαιρία να ασχοληθούν με το θέμα. Ωστόσο, ο Διαμεσολαβητής επιθυμεί να καταστήσει σαφές ότι αυτό **δεν** σημαίνει ότι η άρνηση πρόσβασης του κοινού θα δικαιολογείται επ' αόριστον.

23. Όσον αφορά το επιχείρημα του καταγγέλλοντος ότι έχει ήδη δημοσιευθεί έκδοση της έκθεσης της OLAF που διέρρευσε, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι « το γεγονός και μόνον ότι μέρος εμπιστευτικού φακέλου της OLAF μπορεί να έχει αποκαλυφθεί παρανόμως δεν δικαιολογεί, αυτό καθαυτό, καμία παρέκκλιση υπέρ του ενδιαφερομένου από τους κανόνες εμπιστευτικότητας που διέπουν τον φάκελο έρευνας της OLAF » [15].

24. Έτσι, στην τρέχουσα κατάσταση του δικαίου της Ένωσης, αυτό σημαίνει ότι η διαρροή της έκθεσης στην τσεχική εφημερίδα *Hospodářské Noviny* δεν δικαιολογεί καμία παρέκκλιση από το γενικό τεκμήριο της μη γνωστοποίησης. Μια διαρροή δεν αναιρεί, από μόνη της, καμία νομική βάση για τη συνέχιση της άρνησης της πρόσβασης του κοινού.

25. Αφού διαπιστώθηκε ότι ισχύει η εξαίρεση για την προστασία του σκοπού των επιθεωρήσεων, των ερευνών και των λογιστικών ελέγχων, δεν είναι αναγκαίο ο Διαμεσολαβητής να εξετάσει τη δυνατότητα εφαρμογής των άλλων εξαιρέσεων που επικαλείται η OLAF. Από την έρευνα δεν προέκυψε καμία περίπτωση κακοδιοίκησης εκ μέρους της OLAF όσον αφορά την άρνηση πρόσβασης στα ζητηθέντα έγγραφα.



Συμπέρασμα

Με βάση την έρευνα, ο Διαμεσολαβητής περατώνει την υπόθεση με το ακόλουθο συμπέρασμα:

Δεν υπήρξε κακοδιοίκηση από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης όσον αφορά την άρνηση πρόσβασης στο ζητούμενο έγγραφο.

Ο καταγγέλλων και η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης θα ενημερωθούν για την παρούσα απόφαση .

Έμιλυ Ο' Ράιλι

Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής

Στρασβούργο, 17/7/2018

[1] Η «Stork Nest» είναι ένα αγρόκτημα και ξενοδοχειακό συγκρότημα στην Τσεχική Δημοκρατία που έλαβε επιδοτήσεις από την ΕΕ το 2008.

[2] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43–48 («κανονισμός 1049/2001»).

[3] Άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού 1049/2001.

[4] Υποθέσεις T-221/08, *Strack κατά Επιτροπής* [2016] ECLI:EU:T:2016:242 και T-110/15, *IMG κατά Επιτροπής* [2016] ECLI:EU:T:2016:322.

[5] Άρθρο 4 παράγραφος 2 πρώτη περίπτωση (προστασία των εμπορικών συμφερόντων) του κανονισμού 1049/2001.

[6] Άρθρο 4 παράγραφος 2.

[7] Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (Ευρατόμ) αριθ. 1074/1999 του Συμβουλίου, ΕΕ L 248 της 18.9.2013, σ. 1–22.

[8] Υπόθεση T-110/15, *IMG κατά Επιτροπής* [2016] ECLI:EU:T:2016:322, σκέψεις 33.



[9] Υπόθεση T-110/15, *IMG κατά Επιτροπής* [2016] ECLI:EU:T:2016:322, σκέψη 35.

[10] Υπόθεση T-110/15, *IMG κατά Επιτροπής* [2016] ECLI:EU:T:2016:322, σκέψη 38· Υπόθεση C-139/07, *Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau* [2010] ECLI:EU:C:2010:376, σκέψη 62.

[11] Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-391/03 και T-70/04, *Franchet και Byk κατά Επιτροπής* [2006] ECLI:EU:T:2006:190, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η προθεσμία των επτά μηνών εξακολουθούσε να είναι εύλογη, σκέψεις 121-124.

[12] Η περίληψη είναι διαθέσιμη (ο σύνδεσμος ελέγχθηκε τον Ιούλιο του 2018) στον επίσημο ιστότοπο του Υπουργείου Οικονομικών της Τσεχίας στη διεύθυνση:

<https://www.mfcr.cz/cs/aktualne/tiskove-zpravy/2018/ministerstvo-financi-zverejnuje-zavery-z-30660> [Σύνδεσμος].

[13] Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-514/11 P και C-605/11 P, *LPN και Φινλανδία κατά Επιτροπής* [2013] ECLI:EU:C:2013:738, σκέψη 93.

[14] Η περίληψη είναι διαθέσιμη (ο σύνδεσμος ελέγχθηκε τον Ιούλιο του 2018) στον επίσημο ιστότοπο του Υπουργείου Οικονομικών της Τσεχίας στη διεύθυνση:

<https://www.mfcr.cz/cs/aktualne/tiskove-zpravy/2018/ministerstvo-financi-zverejnuje-zavery-z-30660> [Σύνδεσμος].

[15] Υπόθεση T-110/15, *IMG κατά Επιτροπής* [2016] ECLI:EU:T:2016:322, σκέψη 59.